

ולנטין קראסנוגורוב (פיינברג)

השודד הנורא

מחזה לבובות בשתי מערכות

Contacts:

Valentin Krasnogorov

<http://krasnogorov.com/>

tel; 7-951-689-3-689 (972) 53-527-4146, (972) 53-527-4142

e-mail: valentin.krasnogorov@gmail.com

משתתפים:

שודד

ארנב

סוס

נחש

קיפוד

כבשה

זאבה

דוב

גור

מערכה ראשונה

יער. במארב יושב שודד עם אקדח ביד. שודד - יצור חסר צורה מוגדרת, מעין ביצה עם רגליים.
מופיע ארנב. הוא חסר כל דאגה, קופץ על העשב, שר שירים ולא שם לב כיצד מאחור מתקרב אליו השודד.

שודד. גפיים למעלה!

ארנב מרים את גפיו הקדמיות בבהלה ומיד בורח.

עצור או שאני יורה!

אבל הארנב כבר נעלם. השודד המאוכזב חוזר למארב. מופיע סוס. בזמן שהוא מכרסם את העשב, שודד מתקרב אליו.

גפיים למעלה!

הסוס פונה בצורה רגועה לכיוון השודד שמכוון אליו את האקדח.

אני אומר – גפיים למעלה!

סוס. אבל אין לי גפיים.

שודד. מה זאת אומרת אין? (מצביע באקדח). וזה? הגפיים הארוכות האלה עם עקבים?

סוס. אלה רגליים.

שודד. ואיפה הידיים שלך?

סוס. אין לי ידיים. מה הצורך בהן?

שודד. איזה סוס טיפש. (לקהל). קדימה, חבריה, תסבירו לסוס למה צריך ידיים? לא שומע, חזק יותר בקול רם! מה? (לסוס). שומע! ילדים אומרים שיש צורך בידיים על מנת להחזיק בכף.

סוס. אני אוכל ללא כף.

שודד. בלי כף? איזה סוס לא מחונך! ילדים, גם אתם אוכלים בפה ישר מהצלחת? לא? (לסוס) הנה אתה רואה?

סוס. אבל הם ילדים ולא סייחים.

שודד. בקיצור, יש צורך בידיים, כדי להחזיק באקדח. רגליים למעלה!

סוס. אילו – קדמיות או אחוריות?

שודד. את כל אלה שיש לך! מהר או שאני יורה!

הסוס נופל על הגב ומרים את ארבע רגליו.

כמה רגליים יש לך! הי, תפסיק להזיז אותן כדי שאני אוכל לספור. אחת, שתיים, חמש, התבלבלתי. פעם נוספת: אחת, שתיים, שש, המון... עכשיו אני מבין: יש לך שתי רגליים עיקריות וכל השאר חליפיות. שניים רצות, והשאר נחות.

סוס. לא אני רץ בעזרת כל ארבע הגפיים. כך, זה מהר יותר.

שודד. בוא, גם אני אנסה. (מנסה בצורה שלומיאלית לרוץ על ארבע רגליו). לא, לא מצליח.

סוס. זה פשוט מאוד. (מתרומם) תסתכל. תחילה, אתה מזיז את הרגל הימנית הקדמית ולאחר מכן את השמאלית האחורית, אחר כך את השמאלית הקדמית, אחר כך את הימנית האחורית, אחר כך...

שודד. עצור. בלבול אותי לגמרי. "אחורית, קדמית..." עוד פעם.

סוס. בבקשה. (מראה, תחילה לאט ואז יותר ויותר מהר) ימינית, שמאלית, קדמית, אחורית... (לאחר שעשה מספר סיבובים בשדה, בורח. שומעים את קולות הדהירה)

שודד. הי, לאן זה? חזור!

הסוס איננו. שודד רוצה שוב לחזור למארב, אך לפתע שם לב לנחש שנתלה מעליו. מרוב הפתעה, האקדח כמעט ונשמט מידי, אך השודד מייד חוזר לעצמו.

ידיים למעלה!

נחש. (בלחישה) איזה מוזר אתה, אין לי ידיים.

שודד. רגליים למעלה!

נחש. טיפשוון, אין לי רגליים..

שודד. לא משנה - כל דבר שהוא למעלה!

נחש. אבל אין לי כלום.

שודד. מה זאת אומרת כלום?

נחש. בשביל מה אני צריך ידיים? (מתפתל סביב העץ). אם אני צריך לתפוס מישהו ולחנוק אותו, אני מתפתל סביבו ומחזיק בו. מחזיק חזק, חזק... רוצה, אני אראה לך? (נתלה מעל השודד).

שודד. (מתרחק). אין צורך!

נחש. אתה כך בלתי מורגש, יותר מדי טיפש ולא מפחיד כשודד. לא ייצא לך דבר מהעסק הזה. (רוצה לזחול מהמקום).

שודד. עצור! אני לא מפחיד?

נחש. אתה.

שודד. ולא מרגישים בי!?

נחש. לזאב יש שיניים, לשועל-זנב, לצב-קרניים, ומה יש לך? שום דבר.

שודד. נו טוב. חכה לי פה. תראה, מי אני!

השודד נעלם. הנחש זוחל בין העצים, מתפתל וכד'. בינתיים מהיער נשמעים הוראות אנרגטיות של השודד: "עצור! גפיים למעלה! תתפשט! מהר! עצור! רגליים למעלה! תוריד! סופר עד שלוש! אחד, שתיים..." וכד'.

מופיע השודד עם שלל גדול.

נחש. מה הבאת?

שודד. (בגאווה) עכשיו תראה. (לוקח קרניים, שם אותן על הראש ומתייפף בפני הנחש). נו, איך זה? לקחתי אותן מצבי. וזה מוצא חן בעיניך? (מדביק לעצמו זנב ומנפנף בו בהנאה). יפה, נכון?

נחש. גזלת את זה משועל?

שודד. הוא נתן לי את זה במתנה. ראה את האקדח ומייד נתן לי במתנה. אבל זה עוד לא הכל. (מחבר לעצמו חדק ומסובב אותו מכיוון אחד למשנהו). יפה, לא?

נחש. ומה אתה מתכוון לעשות עכשיו?

שודד. מה זאת אומרת מה? אני אשדוד חנות.

נחש. (בזחילה). שודד טיפש שכמוך...

רץ קיפוד מתנשף בחוזקה. שודד נראה מופתע

שודד. לאן זה?

קיפוד. תציל את עצמך! מהר!

השודד מתחיל לברוח יחד עם הקיפוד.

שודד. (בריצה) מה קרה?

קיפוד. מהר! אל תסתובב!

שודד. (רץ, אח"כ נעצר). התעייפתי. ממי אנחנו בורחים?

קיפוד. משודד הנורא.

שודד. אוי! אז למה נעצרנו? בוא נברח!

רצים.

איפה ראית את השודד?

קיפוד. אני לא ראיתי אותו. שמעתי עליו מצבי ומפיל.

שודד. (נעצר ומתנשף בהקלה) צבי ופיל?

קיפוד. אהה. וגם שועל. (לקהל). ילדים, אולי אתם יודעים במקרה – היכן השודד? מה? היכן-היכן? רחוק? קרוב? (לשודד). הם צועקים משהו, אבל אני לא מבין מה.

שודד. אל תקשיב לילדים הטיפשים האלו, תקשיב לי. (מוציא אקדח). קוצים למעלה!

קיפוד. מה פתאום?

שודד. אני הוא השודד שממנו ברכת, הבנת? קוצים למעלה!
 הקיפוד מעלה את הקוצים. שודד נדקר ומזנק הצידה.

קוצים למעלה, אני אומר לך!

קיפוד. אבל אני כבר הרמתי את הקוצים שלי.

שודד. (באי הבנה). הרמת? נכון. אז – קוצים למטה!
 הקיפוד מוריד את הקוצים.

תוריד את מעיל הקוצים שלך. מהר!

קיפוד. אבל איך אני אסתדר? בלי המעיל כל חיה יכולה לטרוף אותי.

שודד. אל תתבכין. אני סופר עד שלוש. אחת, שתיים...

הקיפוד מוריד את מעיל הקוצים שלו והופך לערום ומסכן.

ועכשיו תלך. כל עוד אתה חי.

הקיפוד עוזב. שודד לובש את המעיל ונהנה ממראהו במראה. מנפנף בזנב,
 מסובב את החדק, מנדנד בקרניים ובקוצים.

נפלא... המעיל – פשוט מקסים והזנב ממש הולם אותי, והקרניים, קרניים! (מסדר
 את הקרניים בעזרת החדק). לא, אני השודד החכם ביותר, המפחיד ביותר והיפה ביותר
 בעולם כולו. (לקהל). נכון, ילדים? מי אמר "לא"? אני סופר עד שלוש... בעצם, טוב -
 אין לי זמן עכשיו. מהר לחנות!

סוף מערכה ראשונה

מערכה שניה

חנות. מאחורי הדלפק ליד מאזניים, מוכרת-כבשה עם סינר ומטפחת לבנה על הראש. הטלפון מצלצל. הכבשה מרימה את השפופרת.

כבשה. הלו. חנות "לב היער", שלום. ומי זה פה מחרחרר? שלום לך גבי חזירוני. צר לי, אין היום בלוטים, תתקשרי מחר. כל טוב לך.

נכנסת זאבה עם שביס על הראש, תיק ומטרייה.

זאבה. שלום.

כבשה. שלום.

זאבה. הייתי רוצה לקנות קצת בשר בקר.

כבשה. בבקשה. (שוקלת בשר).

זאבה. (נאנחת) כמה כסף אני ובעלי מוציאים על הבשר!

כבשה. אז תוותרו על הבשר. אני, למשל, מכינה לבעלי רק ירקות. אנחנו צמחונים.

זאבה. מה אתך, אסור לנו. אנו שומרים על דיאטה. רק בשר טרי. פעם היינו משיגים את בשר הבקר בעצמנו וזה היה חינם. אבל עכשיו הפכנו להיות חיות תרבותיות ואנו קונים הכל בחנות.

כבשה. אתם עושים את הדבר הנכון.

זאבה. אני אפילו קיצצתי את הציפורניים. דרך אגב, יש לכם לקה לציפורניים? אני רוצה לעשות מניקור.

כבשה. (מגישה בקבוק ענק). בבקשה.

הטלפון מצלצל. כיבשה מרימה שפופרת.

חנות "לב היער", שלום. מי זה פה נוהם? שלום גבי פרוני. חציר יש, אבל... (מביטה בזאבה) עכשיו יש המון קונים בחנות... למשל, גבי זאבה. את מבינה? תיכנסי מאוחר יותר? להתראות.

מניחה את השפופרת.

זאבה. אני חייבת לקנות עוד משהו, אבל שכחתי מה... מה קרה לזיכרון שלי! רגע אחד, אני אבדוק ברשימת הקניות. א... כן! יש לך בשר כבש?

כבשה. (באיפוק). אין לנו.

זאבה. אין? נדמה לי שאני מריחה כבש טרי. (מריחה, מסתכלת סביבה ומלקקת את הלשון).

כבשה. זה רק נדמה לך.

זאבה. את חושבת? או, איזה ריח משגע! את אוהבת בשר כבש?

כבשה. לא. להתראות.

זאבה. להתראות. (הולכת לכיוון היציאה אך נעצרת בפתאומיות). הבנתי, מאיפה מגיע ריח כבש! ממך! (פותחת את פיה המלא ביניים, מלקקת ומתקרבת לכבשה).

כבשה. (מתרחקת בפחד). מה פתאום? זה רק נדמה לך! (לוקחת מהדלפק בקבוק בושם ומשפריצה על עצמה). אני מריחה מהבושם "שאנלי".

זאבה. כן? טוב מאוד! (פותחת את פיה עוד יותר). בשר כבש עם בושם זה עוד יותר טעים.

כבשה. אבל את ובעלך הפכתם להיות חיות תרבותיות!

זאבה. (נעצרת) אוי, נכון. שכחתי לגמרי. (נאנחת). חבל. (הולכת לכיוון היציאה, אך נעצרת שוב פעם). ואולי אפשר לפחות פעם בשנה להיות לא תרבותית?

כבשה. אי אפשר. כל היער ידבר עליך: "תראו - הנה הולכת זאבה לא תרבותית."

זאבה. את צודקת. תמכרי לי אז משהו תרבותי. מה זה?

כבשה. זוהי שרשרת מפרחי בר.

זאבה. שרשרת? איזה יופי! אני יכולה למדוד? (מתפיפת מול המראה).
נכנס ארנב בריצה.

ארנב. שלום. (שם לב לזאבה). אוי! (רוצה לברוח).

כבשה. אל תפחד, ארנבון, זאבה ובעלה הפכו להיות חיות תרבותיות. הם קונים בשר רק בחנות.

זאבה. (מסתכלת במבט רעב בכיוון הארנב) כן-כן רק בחנות. (לכבשה) דרך אגב, אולי תמכרי לי את הארנב הזה?

כבשה. אני לא מוכרת ארנבים חיים.

זאבה. חבל.

כבשה. (לארנב) מדוע אתה מתנשם בכבדות כזאת?

ארנב. התנפל עלי שודד עם אקדח.

כבשה. נו, ואתה?

ארנב. אני? ברחתי באומץ. השודד הזה נורא מפחיד. שתהיו זהירים ביער.

זאבה. שטויות. אני לא מפחדת מאף אחד. לו הייתי במקומך, הייתי – האמם! וסוף סיפור.

ארנב. איזה סוף?

זאבה. סוף פשוט. שודד אחד פחות בעולם הזה. להראות לך איך עושים את זה? דמיין לעצמך שאתה שודד. אני פוגשת אותך, פוערת את פי ו-האמם!

ארנב. (מתרחק בפחד) אין צורך! אני מאמין!

זאבה. ככה זה. אנחנו זאבים אולי חיות תרבותיות, אבל תמיד שמחים לבלוע מישהו.

מוסיקה שמעוררת חשד, ואור מפחיד. מופיע השודד עם אקדח.

שודד. ידיים-רגליים-גפיים למעלה!

חיות מרימות את הגפיים בפחד. שודד מזיז את קרניו בצורה מפחידה, מנפנף בחדק, חורק בקוציו, מסובב בזנב.

לא לזוז! לא לעמוד במקום! לא לדבר! לא לשתוק! לא להקשיב, לא להסתכל, לא לעצום עיניים! לא לנשום, לא לזוז, לא לעמוד, לא לשבת, לא לשכב, לא ללכת, לא להיתלות עם ראש למטה!

ארנב. (בהססנות) ומה מותר?

שודד. שקט! הכל אסור!

חיות מפוחדות רועדות מאימה.

היכן הכסף?

כבשה. (בגמגום) ב...ב...

שודד. שקט! היכן הכסף?

כבשה. בקופ...קופ..

שודד. שקט! היכן הכסף אני שואל?

כבשה. בקופה.

שודד. אז תגידי כך!

כבשה. זה מה שרציתי להגיד.

שודד. שקט!

לוקח את הכסף מהקופה, בינתיים זאבה מתקרבת בזהירות לכיוון היציאה.

עמוד! גפיים למעלה!

הזאבה שוב מרימה את הגפיים בצייתנות.

מה זה?

זאבה. שר.. שר.. שר..

שודד. איזה שר.. שר. בדיוק?

כבשה. שרשרת.

שודד. אותם צריך לבשל, לטגן או לאכול כך?

כבשה. לא אוכלים את זה. זה תכשיט.

שודד. טוב מאוד. שודדים אוהבים תכשיטים. (לזאבה) טוב, תורידי את זה. שולח את חדקו.

זאבה מורידה את השרשרת בכניעה ונותנת אותה לשודד. שודד עונד את השרשרת ומסתכל במראה.

שודד. אני יפה? (מרים את האקדח)

חיות. (ביחד) מאוד! יפה מאוד!

שודד. חכם ומפחיד?

חיות. כן!

שודד. ככה זה. אני הולך. כולם נשארים במקומם ולא זזים עד שלא סופרים עד עשר. (נעלם).

ארנב. אחד, שתיים, שלוש...

סופר עד עשר. ברגע שהוא אומר עשר, הכבשה רצה לטלפון.

כבשה. הלו! משטרה! תבואו מהר! החנות שלי נשדדה!

מייד שומעים את הצפירה, מנצנץ אור כחול, לחנות במהירות מרבית מגיע ניידת משטרה. ממנו יוצא דוב במדי משטרה. חיות רצות אליו וזועקות בו זמנית.

זאבה. מעניין, מה עושה המשטרה? באור יום שודדים חנות!

כבשה. סוף סוף! תחזירו לי את כספי! מהר! הוא עוד לא הספיק להתרחק!

ארנב. הוא צורח: ידיים למעלה! חשבתני שאני הולך למות מרוב פחד!

דוב. שקט!

כולם ממשיכים להרעיש.

שקט, אני אומר לכם!

נהיה שקט.

איזה כסף, מי צעק, מי ירה, מי הולך למות?

ארנב. אני.

דוב. אתה?!

ארנב. כמעט. מרוב פחד.

דוב. תספרו. אבל רק אחד אחד.

כבשה. אז אני אספר.

זאבה. לא, אני.

חיות. לא, אני! לא, אני! לא, אני!

דוב. (בנהימה) שקט! כולם יספרו, אבל לפי הסדר. כבשה, את תתחילי. איך נראה השודד?

כבשה. הוא לא דומה לאף אחד ועם קרניים ענקיות שכאלה.

דוב. עם קרניים? יכול להיות שזה צבי? מה קרה אחר כך?

ארנב. *(במהירות)*. אחר כך הוא לקח את כל הכסף, כשכש בזנבו ונעלם.

דוב. איזה זנב?

ארנב. עם זנב רגיל ורך של שועל.

דוב. שועל? ומה עם קרניים?

ארנב. לא היו שום קרניים.

כבשה. כן היו קרניים.

זאבה. הארנב משקר. תחילה השודד לקח את השרשרת שלי.

דוב. מה זאת אומרת לקח?

זאבה. פשוט מאוד. משך בחדקו ולקח.

דוב. *(בהססנות)* חדק? אבל לצבי ושועל אין חדק! מה היה אחר כך?

זאבה. רציתי לקחת את השרשרת בחזרה...

ארנב. אבל נבהלת. ועוד התפארת *(מחקה את הזאבה)* "האמם! – וזהו".

זאבה. אני נבהלתי? זאבים לא נבהלים מאף אחד!

ארנב. אז למה לא בלעת אותו?

זאבה. אני פשוט לא אוהבת אקדחים. הם לא טעימים. אני ובעלי שומרים על דיאטה. חוץ מזה אני עוד מילדותי לא אוהבת לבלוע קוצים.

דוב. אבל לפיל אין קוצים! הוא לא קיפוד.

כבשה. לא, קוצים היו ומאוד קוצניים *(מגרדת את עצמה)*.

ארנב. לא היו קוצים. היו זנב וחדק.

כבשה. וקרניים. ואילו חדק לא היה.

חיות שוב פעם מתחילות להרעיש ולהתנוכח.

חיות. היו קוצים! – לא היו! – לא יכול להבדיל בין חדק לזנב! – חדקים לא עשויים מפרווה! – לא יודע הבדלים בין צבי לשועל? – אתה יודע כמה צבאים אכלתי במשך חיי? – את יודעת כמה שועלים רדפו אחרי?

דוב. *(בשאגה)* שקט!! אפשר להשתגע מכם.

נכנס סוס.

סוס. שלום. הייתי רוצה לקנות קצת שיבולת-שועל.

כבשה. *(בניסורים)* איזה שיבולת-שועל? אתה לא רואה מה קורה פה?

סוס. ומה קורה?

כבשה. שודד פרץ לחנות ולקח את כל הכסף!

זאבה. ולקח את השרשרת שלי.

כבשה. דרך אגב, את עוד לא שילמת לי עבורה.

זאבה. מה פתאום אני צריכה לשלם עבורה? אני ענדתי אותה רק כדי למדוד.

כבשה. אבל את בעצמך רק עכשיו אמרת – "שרשרת שלי".

דוב. שקט!! (לסוס) אולי ראית במקרה את השודד?

סוס. הוא ניסה לשדוד אותי בבוקר. הצלחתי לראות אותו היטב.

דוב. איזה קרניים יש לו? מה צבע הזנב? מה אורך החדק?

סוס. אין לו לא קרניים, לא זנב ולא חדק.

דוב. ומה יש לו?

סוס. שום דבר.

דוב. (מבולבל לגמרי) מקרה מסובך.

בחנות מופיע גור כלבים.

גור. שלום.

סוס. (מביט לצדדים) מי אמר שלום?

גור. אני פה. למטה.

סוס. טוב שאמרת. עוד הייתי מוחץ אותך במקרה.

זאבה. שני גורים כאלה והייתי מקבלת זוג כפפות פרווה נהדר.

גור. (לכבשה) קילו עצמות בבקשה.

דוב. החנות לא עובדת. היא נשדדה ע"י שודד מסתורי.

גור. אז תתפסו אותו מהר.

דוב. אנחנו לא יודעים כיצד הוא נראה. פיל או אולי קיפוד.

גור. (לאחר חשיבה) תגידו, היכן עמד השודד?

כבשה. כאן.

גור מרחרח את המקום בו עמד השודד

גור. ואחר כך הוא הלך... לכאן? (מטופף לקופה)

כבשה. נכון.

גור. עכשיו אני אמצא אותו. (רץ בעקבותיו של השודד).

דוב. תזהר, יש לו אקדח! (רץ בעקבות הגור).

*שודד בביתו. הכל מקושט בחרבות, באקדחים, מסכות ושאר חפצים של השודד.
מביט בשלל שנחטף בחנות*

שודד. נראה כמה כסף לקחתי מהקופה. או! שק שלם! צריך לספור. מטבע אחד, שניים, הרבה... עוד הפעם: אחד, שניים, הרבה... (לקהל) טוב ילדים, תעזרו לספור את הכסף לשודד מסכן ולא משכיל. הנה, ילד אתה עם אמא יפה בשמלה הכחולה... תספור בבקשה עד עשר. בקול רם. יופי, ילד טוב. כל מי שעוזר לשודד הוא ילד טוב. נכון, ילדים?

עכשיו אני אוכל את הכסף עד שאשבע. (לוקח מטבע אחד, מכניס אותו לפה ומנסה לאכול אותו). קשים, לא מצליח ללעוס. זה בגלל שהם לא מבושלים. אנסה לטגן אותם. (שם מטבעות על המחבת ומטגן. עולה עשן. ה שודד לוקח מטבע אחד, נכווה, מפיל אותו, מרים שוב פעם, נושף ארוכות עליה וטועם בזהירות)

עדיין קשה. אולי מכרסמים אותו כמו אגוזים? (מנסה לפצח. נשמע קול חריקה חזק) אוי! שברתי שן! כסף מקולל! למה כולם אוהבים אותו כל כך?

*נשמעים נביחות של גור מתקרב. שודד עוזב את הכסף ומתחבא עם אקדח ביד.
מופיע הגור ומתחיל לרחרח בחדר.*

שודד. גפיים למעלה!

גור קופא מפתאומיות, אבל לא מרים את גפיו

גפיים למעלה, אני אומר לך!

גור. תיכנע, אני מצאתי אותך.

שודד. להיכנע – לך? אל תצחיק אותי. (מתגלגל מצחוק)

גור. ותחזיר את הכסף.

שודד. אני סופר עד שלוש. אחד... (מרים אקדח). שתיים...

הגור מתנפל על השודד ונועץ את שיניו ביד השודד

אוי, זה כואב! (מפיל את האקדח) תעזוב!

*השודד בקושי מוציא את ידו מפיו של הגור ומתחיל לרוץ. גור רודף אחריו.
מופיע דוב.*

דוב. היכן הגור? (לאולם) ילדים, אולי ראיתם במקרה לאן הוא רץ? לשם? (רץ בכיוון ההפוך) מה? לא לשם? אז איפה? תודה.

מרדף ביער נמשך. בתחילה רץ השודד, אחריו גור, אחריו מתנשף ממהר הדוב. שודד מסתבך בקרניו בתוך ענפי העץ ומאבד אותן, אחר כך נתקע לו הזנב והוא תוך כדי מאבק נואש משאיר אותו בין העצים. בסופו של דבר הוא מאבד גם את החדק. הדוב מוצא אחד אחרי השני את כל החפצים שנפלו ומנפנף בראשו בהבנה. לשודד אוזל כל הכוח והוא נעצר.

שודד. אוף, חם (מוריד את מעיל הקיפוד)

מופיע הגור. שודד מתחיל לרוץ אך מגיע ישירות לידי של הדוב

דוב. הנה, תפסנו אותך.

מעמיד את השודד ליד העץ. נחש קושר אותו במקום החבל. גור עומד על המשמר. נכנסים קיפוד, זאבה, ארנב, כיבשה וסוס.

קיפוד. (מתנשף) תפסתם?

דוב. בטח שתפסנו. ומי אתה – קיפוד או עכברוש? (מחזיר לקיפוד את מעיל הקוצים שלו). קח, תלבש.

שודד. (מילל) תשחררו אותי בבקשה. אני טוב. הרי האקדח שלי הוא לא אמיתי.

דוב. לא, שודד, לא נשחרר אותך. האקדח אולי צעצוע, אך אתה בריון אמיתי. (לחיות) ועכשיו תראו ממי פחדתם. יצור חלש, עלוב עם שרשרת. יש לכם שיניים, קוצים, פרסות ואתם נבהלתם. רק גור קטן יכול לעמוד מול הפרחח הזה. אתם לא מתביישים?

חיות מורידות את ראשם.

ועכשיו תלכו ותזכרו – תמיד מנצח לא בעל כוח אלא בעל אומץ לב.

הסוף